

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 10.02.1998

COM(1998) 30 def.

98/0025 (CNS)

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de fiscale behandeling van personenauto's die definitief naar een andere lidstaat worden overgebracht in verband met een verandering van verblijfplaats, of tijdelijk worden gebruikt in een andere lidstaat dan die waar zij zijn geregistreerd.

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

I. INLEIDING

1. De voorgestelde richtlijn dient ter vervanging van Richtlijn 83/182/EEG betreffende de belastingvrijstellingen bij de tijdelijke invoer van bepaalde vervoermiddelen binnen de Gemeenschap¹ en Richtlijn 83/183/EEG betreffende de belastingvrijstellingen bij de definitieve invoer uit een lidstaat van persoonlijke goederen door particulieren², zoals gewijzigd bij Richtlijn 89/604/EEG³. Zij heeft derhalve twee hoofddoelstellingen: ten eerste de beide richtlijnen die worden vervangen, codificeren en aan de huidige situatie aanpassen in het licht van de belastingregels in de interne markt, en ten tweede hun bepalingen uitbreiden om problemen die bij hun toepassing zijn gerezen, aan te pakken en aan de vereisten van de interne markt en de verwachtingen met betrekking tot het vrije verkeer te voldoen.
2. Met de voorgestelde richtlijn wordt niet beoogd de concepten die ten grondslag liggen aan de richtlijnen die worden vervangen, radicaal te veranderen. Wel wordt gepoogd situaties te regelen waarin de bij die richtlijnen vastgestelde bestaande regels betreffende de verschuldigdheid van belasting te beperkt worden geacht in het kader van de interne markt, waarin zij leiden tot onredelijke administratieve lasten voor particulieren en waarin zij in het verleden overdreven restrictief zijn geïnterpreteerd door de lidstaten. Er dient op te worden gewezen dat in het algemeen voor belastingen op motorrijtuigen geen regels golden of gelden met het oog op onderlinge aanpassing op communautair niveau, en dat deze belastingen grotendeels onder de bevoegdheid van de lidstaten vallen. De grote verschillen die in de praktijk op dit gebied tussen de lidstaten bestaan, zijn duidelijk vermeld in het overzicht van de belastingen op motorrijtuigen dat onlangs werd opgesteld door het Directoraat-generaal voor indirecte belastingen van de Commissie (DG XXI). Voor zover dit voorstel bepaalde voorwaarden bevat waaronder de lidstaten geen belastingen op motorrijtuigen mogen heffen, dient dit beslist niet te worden opgevat als zou het impliceren dat in andere gevallen een verplichting op de lidstaten rust om belastingen op motorrijtuigen in te voeren of te heffen.
3. Naast de bovengenoemde overwegingen dient de voorgestelde richtlijn om de door de lidstaten sinds 1 januari 1993 toegepaste belastingstelsels voor motorrijtuigen accurater weer te geven. Sinds dat tijdstip verbieden de interne-marktregels het gebruik van grensformaliteiten voor de inning van die belastingen, en zijn BTW-tarieven op luxeartikelen niet langer toegestaan. Dientengevolge zetten de lidstaten hun accijnsrechten op motorrijtuigen grotendeels om in registratiebelastingen, of voerden zij in sommige gevallen nieuwe belastingen in, dan wel wijzigden zij bestaande belastingen om de verlagingen van de BTW-tarieven te compenseren. Het voorstel heeft ten doel

¹ PB nr. L 105 van 23.4.1983, blz. 59.

² PB nr. L 105 van 23.4.1983, blz. 64.

³ PB nr. L 348 van 29.11.1989, blz. 28.

ervoor te zorgen dat deze op of na 1 januari 1993 ingevoerde nieuwe belastingen en heffingen binnen de werkingssfeer van maatregelen ter voorkoming van dubbele belasting komen. Verwijzingen naar vrijstelling van BTW zijn niet langer noodzakelijk, aangezien volgens de sinds 1 januari 1993 geldende BTW-regels geen BTW verschuldigd is in verband met verandering van verblijfplaats of tijdelijk gebruik van voertuigen in een andere lidstaat. Ingevolge artikel 2 van Richtlijn 91/680/EEG⁴ worden de bestaande richtlijnen reeds niet meer toegepast voor BTW-doeleinden. Voorts is de werkingssfeer van de voorgestelde richtlijn beperkt tot motorrijtuigen, gezien het feit dat dit in de praktijk de enige goederen zijn waarop belasting wordt geheven en waarvoor uitdrukkelijke regels nodig zijn om de heffing van belasting in bepaalde gevallen te verbieden. Tenslotte wordt voorgesteld dat speciale regels betreffende de heffing van belasting op voertuigen die van de ene lidstaat naar de andere worden overgebracht in verband met huwelijk of een erfenis, niet langer noodzakelijk zijn.

4. Bij de voorgestelde wijzigingen is in aanmerking genomen dat belemmeringen voor het vrije verkeer van particuliere auto's van de ene lidstaat naar de andere een van de meest gevoelig liggende kwesties voor particulieren in de Gemeenschap vormen. Belemmeringen voor dat verkeer van fiscale of andere aard kunnen in feite belemmeringen voor het vrije verkeer van personen zijn, gezien de omvang van het gebruik van de auto als geliefd vervoermiddel. Momenteel bestaan dergelijke belemmeringen nog steeds, dikwijls in de vorm van een dubbele belastingheffing, ondanks de verwachtingen die door de komst van de interne markt zijn gewekt. De behoefte aan een dergelijk voorstel werd zeer duidelijk door de gestadige stijging van het aantal bij de Europese Commissie ingediende klachten van burgers, overeenkomstige stijgingen van het aantal verzoekschriften aan het Europees Parlement en zeer onlangs door de herhaalde oproep van het door mevrouw Simone Veil voorgezeten Panel op hoog niveau voor het vrije verkeer van personen, dat vroeg om oplossingen om een einde te maken aan de gevallen van dubbele belasting van voertuigen.
5. Daar waar wijzigingen worden voorgesteld, wordt in het algemeen beoogd situaties te regelen waarover herhaaldelijk klachten bij het Parlement en de Commissie zijn binnengekomen, het resultaat van een aantal recente arresten van het Hof van Justitie uitdrukkelijk in de richtlijn te verwerken, en in het algemeen de fiscale behandeling van voertuigen die door particulieren worden meegebracht van de ene lidstaat naar de andere, meer in overeenstemming te brengen met de opzet en beginselen van de interne markt.
6. De voorgestelde maatregelen hebben betrekking op twee hoofdcategorieën: ten eerste wordt voorgesteld dat bij verandering van verblijfplaats de lidstaten geen registratiebelastingen of soortgelijke belastingen heffen op voertuigen die naar hun grondgebied worden overgebracht door personen die hun verblijfplaats van een andere lidstaat naar hun grondgebied verplaatsen. Dit komt qua effect in grote lijnen overeen met het doel van Richtlijn 83/183/EEG, voor zover die richtlijn voorzag in een vrijstelling van belastingen bij de invoer van motorrijtuigen in

⁴ PB nr. L 376 van 31.12.1991, blz. 1.

verband met een verandering van verblijfplaats, met de belangrijke uitzondering dat Richtlijn 83/183/EEG niet van toepassing was op registratiebelastingen.

7. Met betrekking tot verkeer van tijdelijke aard heeft het voorstel hoofdzakelijk ten doel te zorgen voor een bevredigend voortbestaan van het recht van een persoon om een voertuig tijdelijk te gebruiken in een andere lidstaat dan die waarin hij verblijft, zoals geregeld bij Richtlijn 83/182/EEG. Centraal staat hier het recht om een voertuig te gebruiken gedurende een periode van ten hoogste zes maanden per tijdvak van twaalf maanden. Een aantal aanvullende elementen worden geïntroduceerd, zoals een grotere vrijheid om huurauto's te gebruiken in andere lidstaten dan waar zij zijn geregistreerd, het recht van gezinsleden om het voertuig te gebruiken, een grotere flexibiliteit met betrekking tot de rechten van personen die werken in een andere lidstaat dan waar zij verblijven, alsmede door werkgevers ter beschikking gestelde voertuigen.
8. Het voorstel legt ook een grotere verantwoordelijkheid bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaten om bilateraal overleg te plegen in geval van een geschil betreffende iemands vermeende verblijfplaats. Voorts staat erin dat in gevallen waarin inbreuk op de nationale wetgeving wordt gemaakt, eventuele maatregelen in verband daarmee of sancties daarop evenredig moeten zijn.
9. Vanuit een oogpunt van subsidiariteit is een initiatief op communautair niveau noodzakelijk om ervoor te zorgen dat, voor zover er in de lidstaten belastingen in verband met motorrijtuigen bestaan, er een gemeenschappelijk geheel van voorschriften is om de niet-heffing van dergelijke belastingen in welbepaalde gevallen te regelen. Dit is nodig om het verkeer van personen in de Gemeenschap te vergemakkelijken en dubbele belastingheffing te voorkomen. Het voorstel heeft niet ten doel de belastingen die de lidstaten in verband met motorrijtuigen heffen, te harmoniseren. Voorts belet het de lidstaten niet dergelijke belastingen in te voeren of te wijzigen, en evenmin ondermijnt het nationale maatregelen om de inning van die belastingen bevredigend te doen verlopen. Het vertegenwoordigt wat de Commissie ziet als het minimumniveau van regelgeving op communautair niveau dat nodig is om de beginselen van de interne markt te respecteren. Het staat de lidstaten vrij desgewenst meer liberale regels toe te passen.

II. VERKLARING VAN DE BEPALINGEN VAN DE VOORGESTELDE RICHTLIJN:

TITEL I Algemene bepalingen

Artikel 1

1. In artikel 1 worden de situaties beschreven waarin de lidstaten geen belastingen op motorrijtuigen heffen.
- 1.1. In artikel 1, lid 1, wordt bepaald dat de lidstaten geen belastingen op motorrijtuigen heffen na een verandering van verblijfplaats. Alle andere belastingen dan de BTW en periodieke wegenbelastingen zijn gedekt.
- 1.2. In artikel 1, lid 2, wordt bepaald dat de lidstaten toestaan dat in een andere lidstaat geregistreerde voertuigen op hun grondgebied worden gebruikt zonder te eisen dat op die voertuigen belastingen worden betaald. Alle andere belastingen dan de BTW zijn gedekt.
- 1.3. In artikel 1, lid 3, wordt bepaald dat de bepalingen van de leden 1 en 2 ook gelden voor de normale reserveonderdelen, accessoires en uitrusting.
- 1.4. In artikel 1, lid 4, wordt bepaald dat de BTW buiten de werkingssfeer van deze richtlijn valt.

Artikel 2

2. In artikel 2 worden de begrippen bedrijfsvoertuig, personenvoertuig, beroepsmatig gebruik, persoonlijk gebruik, verblijfplaats en gezin gedefinieerd.

TITEL II Algemene regels voor de bepaling van de gewone verblijfplaats

Artikel 3

3. In artikel 3 worden de algemene regels voor de bepaling van de gewone verblijfplaats uiteengezet. Zij zijn grotendeels hetzelfde als in de richtlijnen die worden ingetrokken.
- 3.1. In artikel 3, lid 1, wordt bepaald dat onder de gewone verblijfplaats wordt verstaan de plaats waar iemand gewoonlijk verblijft, d.w.z. gedurende ten minste 185 dagen per jaar wegens persoonlijke en beroepsmatige bindingen.
- 3.2. In artikel 3, lid 2, wordt bepaald dat, indien iemand zijn beroepsmatige en persoonlijke bindingen in twee verschillende lidstaten heeft, zijn verblijfplaats wordt geacht zich te bevinden in de lidstaat waar hij zijn persoonlijke bindingen heeft, op voorwaarde dat hij daar op geregelde tijden terugkeert.
- 3.3. In artikel 3, lid 3, wordt bepaald dat, indien iemand zijn beroepsmatige en zijn persoonlijke bindingen in twee verschillende lidstaten heeft, maar in een lidstaat verblijft voor een opdracht van een bepaalde duur, zijn verblijfplaats wordt geacht de plaats te zijn waar hij zijn persoonlijke bindingen heeft, ongeacht of hij daar op geregelde tijden terugkeert.

- 3.4. In artikel 3, lid 4, wordt bepaald dat het feit dat in een andere lidstaat college wordt gelopen of een school wordt bezocht, niet inhoudt dat van verblijfplaats wordt veranderd.
- 3.5. Artikel 3, lid 5, bevat een nieuwe bepaling volgens welke een verandering in de echtelijke staat niet automatisch een verandering van verblijfplaats impliceert. Zo wordt bijvoorbeeld een student(e) die trouwt in de lidstaat waar hij/zij studeert, niet automatisch ingezetene van die Staat. Dit was de essentie van het arrest Profant van het Europese Hof van Justitie⁵.
- 3.6. In artikel 3, lid 6, wordt beschreven met welke middelen kan worden aangetoond waar de gewone verblijfplaats is.
- 3.7. Op grond van artikel 3, lid 7, mogen de lidstaten in gevallen van twijfel aanvullende inlichtingen vragen van de betrokkene of de bevoegde autoriteiten van andere lidstaten.

TITEL III Verandering van verblijfplaats

Artikel 4

4. In artikel 4 wordt uiteengezet onder welke voorwaarden geen belasting op voertuigen verschuldigd is na een verandering van verblijfplaats.
- 4.1. In artikel 4, lid 1, wordt bepaald dat een voertuig moet zijn verkregen onder toepassing van de gebruikelijke belastingregels en niet in aanmerking mag komen voor een teruggave van belastingen ten gevolge van het feit dat het naar een andere lidstaat wordt overgebracht. (Een voertuig dat is gekocht onder toepassing van een regeling inzake diplomatieke voorrechten wordt geacht aan deze voorwaarden te voldoen, evenals een voertuig dat is verkregen onder toepassing van bijzondere regelingen voor internationale instellingen, NAVO-strijdkrachten, enz.) Het voertuig moet door de betrokkene zijn gebruikt gedurende zes maanden vóór de verandering van verblijfplaats. Het moet ook niet langer dan twaalf maanden na de verandering van verblijfplaats worden overgebracht. Deze twee laatstgenoemde voorwaarden zijn grotendeels overgenomen uit Richtlijn 83/183/EEG. Indien de belastingstelsels in grotere mate onderling aangepast zouden zijn, zouden dergelijke bepalingen niet noodzakelijk zijn. Gezien de huidige grote verschillen wordt echter geoordeeld dat deze maatregelen dienen te worden gehandhaafd om te voorkomen dat de belastinggrondslagen van de lidstaten teveel worden uitgehold door methoden om op het laatste moment nog belastingen te ontwijken. Niettemin is de beperking betreffende overdracht binnen twaalf maanden na overbrenging geschrapt. Er wordt van uitgegaan dat dit te restrictief is in het kader van de interne markt, met inachtneming van de omstandigheid dat alleen dan geen belastingen worden geheven, wanneer er sprake is van een echte verandering van verblijfplaats.

⁵ Arrest van 3.10.1985 (zaak 249/84 *Ministère Public v Profant* [1985] Jurispr HvJ 3237)

- 4.2. In artikel 4, lid 2, wordt bepaald dat de lidstaten de voorgeschreven periode van voorafgaande eigendom van zes maanden op twaalf maanden mogen brengen in het geval van voertuigen die zijn gekocht onder toepassing van een regeling inzake diplomatieke voorrechten. Deze bepaling is overgenomen uit Richtlijn 83/183/EEG.

TITEL IV Tijdelijk gebruik van een voertuig in een andere lidstaat dan de lidstaat van registratie

Artikel 5

5. Artikel 5 bevat de algemene regels met toepassing waarvan voertuigen in een andere lidstaat dan de lidstaat van registratie tijdelijk mogen worden gebruikt zonder betaling van belastingen in de lidstaat van het tijdelijke gebruik.

- 5.1. In artikel 5, lid 1, wordt bepaald dat geen belastingen worden geheven indien het tijdelijke gebruik niet langer duurt dan zes maanden per tijdvak van twaalf maanden. De volgende voorwaarden zijn eveneens van toepassing:

- (a) de gebruik(st)er moet zijn/haar gewone verblijfplaats in een andere lidstaat hebben;
- (b) het gebruik moet beperkt blijven tot persoonlijk gebruik;
- (c) het voertuig mag niet worden verhuurd of uitgeleend aan een ingezetene van de lidstaat van het tijdelijke gebruik.

Dit is grotendeels zoals voorheen, met de uitzondering dat een beperking inzake overdracht is geschrapt. Derhalve zou overdracht toegestaan zijn, hoewel dat uiteraard het einde van de periode van het tijdelijke gebruik zou betekenen en de definitieve belastingregelingen dan van toepassing zouden zijn.

- 5.2. Bij artikel 5, lid 2, wordt de periode van zes maanden verlengd tot negen maanden in het geval van iemand die zijn beroepsmatige bindingen in een andere lidstaat dan die van zijn gewone verblijfplaats heeft. Deze bepaling wordt noodzakelijk geacht in verband met het groeiend aantal mensen die tijden de week in één lidstaat werken en alleen in de weekends en vakanties terugkeren naar de lidstaat van hun gewone verblijfplaats, waar hun persoonlijke bindingen zijn. Een periode van negen maanden wordt voldoende geacht om de typische hoeveelheid tijd in aanmerking te nemen die iemand per jaar om beroepsredenen in een andere lidstaat zou kunnen doorbrengen na aftrek van vakanties, weekends, enz. Er zijn klachten binnengekomen dat lidstaten eisen dat op hun grondgebied werkende personen hun personenauto registreren en belastingen betalen, zodra de periode van zes maanden is verstreken.

Artikel 6

6. In artikel 6 worden verscheidene specifieke gevallen vermeld waarin geen belastingen mogen worden geheven in de lidstaat van het tijdelijke gebruik, hoewel wellicht niet wordt voldaan aan de in artikel 5 vastgestelde algemene voorwaarden.
- 6.1. Op grond van artikel 6, onder a), mag een huurauto die zich in de lidstaat bevindt ten gevolge van een daar eindigende huurovereenkomst, worden wederverhuurd aan een niet-ingezetene voor ten hoogste twee maanden, of voor nog ten hoogste

30 dagen langer indien de auto tijdens de huurperiode uit de Staat zal worden verwijderd. Ook mag het voertuig aan een ingezetene worden verhuurd teneinde binnen 15 dagen te worden verwijderd. Dit zijn nieuwe bepalingen die dienen om praktische problemen op te lossen die zich kunnen voordoen wanneer een huurovereenkomst eindigt in een andere lidstaat dan die waarin de overeenkomst is begonnen, en die autoverhuurbedrijven in staat zouden moeten stellen hun wagenpark beter te beheren. De bestaande bepaling volgens welke een personeelslid van het autoverhuurbedrijf het voertuig mag terugbrengen, zelfs indien dit personeelslid ingezetene van de lidstaat van het tijdelijke gebruik is, wordt ook overgenomen.

- 6.2. Volgens artikel 6, onder b), mag een in een andere lidstaat gehuurd en geregistreerd voertuig worden gebruikt voor ten hoogste acht dagen.
- 6.3. Volgens artikel 6, onder c), mogen leden van het gezin van de gebruiker het voertuig gebruiken terwijl de gebruiker in de lidstaat is. Dit is een nieuwe bepaling die dient om rekening te houden met de situatie die zich kan voordoen bij gedeeld gebruik van een motorrijtuig binnen een gezin.
- 6.4. Volgens artikel 6, onder d), mag het voertuig worden gebruikt door om het even wie wanneer degene die het voertuig naar de lidstaat heeft overgebracht, inzittende van dat voertuig is. Deze bepaling dient om rekening te houden met situaties die zich dikwijls kunnen voordoen wanneer degene die het voertuig naar de lidstaat van het tijdelijke gebruik heeft overgebracht, niet altijd zelf wil rijden. Hij/zij moet echter inzittende zijn, tenzij de chauffeur een lid van zijn/haar gezin is.
- 6.5. Volgens artikel 6, onder e), mag iemand naar de lidstaat van zijn gewone verblijfplaats terugkeren met een in een andere lidstaat geregistreerd voertuig, wanneer zijn eigen voertuig in die Staat onklaar is geraakt. De vrijstelling is beperkt tot de periode gedurende welke zijn voertuig in reparatie is en wordt ten hoogste voor twee maanden verleend.
- 6.6. Volgens artikel 6, onder f), mag een werknemer in de lidstaat van zijn gewone verblijfplaats een voertuig gebruiken dat hem ter beschikking is gesteld door zijn in een andere lidstaat gevestigde werkgever. De lidstaat waarvan de werknemer ingezetene is, mag geen belastingen heffen en er gelden geen tijdsbeperkingen. Deze bepaling is een logische consequentie van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak Ledoux⁶, waarin werd bevonden dat vrijstelling van BTW onder dergelijke omstandigheden gerechtvaardigd is met inachtneming van het beginsel van vrij verkeer van werknemers: in die zaak werd niet specifiek verwezen naar andere belastingen dan de BTW. Tevens wordt voorgesteld zowel beroepsmatig als persoonlijk gebruik toe te staan, alsook gebruik door gezinsleden.
- 6.7. Volgens artikel 6, onder g), mogen personen die naar hun werk in een andere lidstaat en terug moeten rijden, onbeperkt gebruik maken van hun eigen voertuig. Deze bepaling bestaat reeds in Richtlijn 83/182/EEG.

⁶ Arrest van 6.7.1988 (zaak 127/86 *Ministère Public v Ledoux* [1988] Jurispr. HvJ 3741)

- 6.8. Volgens artikel 6, onder h), mogen studenten in de lidstaat waar zij studeren, een in de lidstaat van hun gewone verblijfplaats geregistreerd voertuig gebruiken. Deze bepaling bestaat reeds in Richtlijn 83/182/EEG.

Artikel 7

7. Artikel 7 regelt het tijdelijke gebruik van een personenvoertuig voor beroepsdoeleinden.
- 7.1. In artikel 7, lid 1, wordt bepaald onder welke voorwaarden de lidstaten geen belastingen mogen heffen op personenvoertuigen die tijdelijk op hun grondgebied zijn voor beroepsmatig gebruik. De gebruiker moet een niet-ingezetene zijn, het voertuig mag niet worden gebruikt om commercieel personen te vervoeren of om goederen te vervoeren, het voertuig mag niet worden verhuurd of uitgeleend en het moet geregistreerd en aan belastingheffing onderworpen zijn in de lidstaat van verblijf van de gebruiker. De voorwaarde dat de gebruiker een niet-ingezetene moet zijn, is niet van toepassing in het geval van een werknemer die een voertuig gebruikt dat ter beschikking is gesteld door de in een andere lidstaat gevestigde werkgever. Evenals voor artikel 5 is het bestaande verbod op overdracht afgeschaft.
- 7.2. Volgens artikel 7, lid 2, gelden voor deze bepaling geen tijdsbeperkingen. Dit wordt wenselijk geacht in het kader van de interne markt en zal naar verwachting geen risico van betekenis voor de opbrengsten van de lidstaten inhouden. Voorheen was het zeven maanden voor sommige gebruikers en zes maanden voor anderen.

Artikel 8

8. In artikel 8 wordt bepaald dat geen belastingen worden geëist in de lidstaat van het tijdelijke gebruik indien een voertuig tijdens een periode van gerechtvaardigd tijdelijk gebruik beschadigd raakt en indien de herstellingskosten hoger zijn dan de waarde van het voertuig. Dit is een logische bepaling om onverwachte problemen te regelen die zich kunnen voordoen ten gevolge van een ongeval, pech, enzovoorts. Het voertuig moet worden overgedragen om te worden gesloopt. Deze bepaling dient om te verzekeren dat het voertuig uiteindelijk niet opnieuw wordt gebruikt.

Artikel 9

9. Artikel 9 handelt over voertuigen die door niet-ingezetenen zullen worden gebruikt voor langere perioden dan bedoeld in dit voorstel.
- 9.1. Op grond van artikel 9, lid 1, moeten de lidstaten dergelijke voertuigen registreren.
- 9.2. Volgens artikel 9, lid 2, mogen lidstaten die dergelijke voertuigen registreren, hun normale belastingregels op dergelijke voertuigen toepassen.
- 9.3. Op grond van artikel 9, lid 3, mogen de lidstaten het gebruik van dergelijke voertuigen op hun grondgebied door hun ingezetenen verbieden.

TITEL V Slotbepalingen

Artikel 10

10. Artikel 10 handelt over inbreuken en de sancties daarop.
- 10.1. In artikel 10, lid 1, wordt bepaald dat de lidstaten er niet van uitgaan dat een voertuig definitief naar hun grondgebied is overgebracht wanneer het niet voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn. Inbreuk op de regels inzake tijdelijk gebruik mag er niet automatisch toe leiden dat belasting verschuldigd wordt. Deze bepaling heeft ten doel de betrokkene de keuze te geven om ofwel de belasting te betalen ofwel het voertuig uit de lidstaat te verwijderen zonder de belasting te betalen.
- 10.2. In artikel 10, lid 2, wordt bepaald dat bij de oplegging van sancties in aanmerking moet worden genomen of de betrokkene te goeder trouw heeft gehandeld en of hij de bedoeling had fraude te plegen.
- 10.3. In artikel 10, lid 3, wordt bepaald dat de opgelegde sancties niet onevenredig aan de ernst van de inbreuk mogen zijn. Aldus wordt consequente jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie⁷ in aanmerking genomen, waarin wordt geoordeeld dat indien maatregelen ter voorkoming van belastingfraude niet buitensporig zijn, zij verenigbaar zijn met het beginsel van het vrije verkeer van goederen en personen.

Artikel 11

11. In artikel 11 wordt bepaald dat, indien een gebruikt voertuig naar een lidstaat wordt overgebracht onder omstandigheden die niet door deze richtlijn worden gedekt, en die lidstaat een registratiebelasting of een soortgelijke belasting heft, het belastingbedrag niet hoger mag zijn dan de restbelasting die is begrepen in de waarde van een soortgelijke auto op de binnenlandse markt van de lidstaat in kwestie. Aldus wordt enkel een principe in de richtlijn opgenomen dat door het Hof van Justitie⁸ werd vastgesteld en dat is gebaseerd op de juiste toepassing van artikel 95 van het Verdrag. Het zou bijvoorbeeld kunnen gebeuren dat een ingezetene van een lidstaat ervoor kiest een tweedehandsauto in een andere lidstaat te kopen, of dat iemand van verblijfplaats verandert, maar niet voldoet aan alle in deze richtlijn voorgeschreven voorwaarden.

Artikel 12

12. Artikel 12 verplicht de lidstaten met elkander samen te werken indien zich moeilijkheden voordoen bij de toepassing van de richtlijn.
- 12.1. In artikel 12, lid 1, wordt bepaald dat de lidstaten besluiten nemen in onderlinge overeenstemming.

⁷ Arrest van 9.10.1980 (zaak 823/79 *Carciati* [1980] Jurispr. HvJ 2773, r.o. 9)
Arrest van 25.2.1988 (zaak 299/86 *Drexel* [1988] Jurispr. HvJ 1213, r.o. 18)
Arrest van 14.12.1995 (zaak 387/90 *Banchero* [1995] Jurispr. HvJ 4663, r.o. 58)

⁸ Arrest van 11.12.1990 (zaak 47/88 *Commissie v Denemarken* [1990] Jurispr. HvJ 4509)
Arrest van 9.3.1995 (zaak 345/93 *Núñez Tadeu* [1995] Jurispr. HvJ 479)

- 12.2. In artikel 12, lid 2, wordt bepaald dat, indien een bewering omtrent iemands gewone verblijfplaats wordt aangevochten, de bevoegde autoriteiten van de lidstaten in kwestie met elkander overleg moeten plegen om de zaak op te lossen. Voorts wordt in afwachting van het resultaat van dat overleg geen belasting geheven in de lidstaat waar naartoe iemand beweert zijn verblijfplaats te verplaatsen, of waar hij beweert een in een andere lidstaat geregistreerd voertuig tijdelijk te gebruiken. Deze bepaling is nodig om de op de betrokkene rustende bewijslast te verlichten en om te voorkomen dat hij/zij moeilijkheden krijgt ten gevolge van omstandigheden waarover hij/zij geen controle heeft.
- 12.3. In artikel 12, lid 3, wordt bepaald dat, indien geen overeenstemming wordt bereikt, de zaak wordt voorgelegd aan de Commissie, die een beschikking geeft over de verblijfplaats die in aanmerking moet worden genomen voor de heffing van belasting op het voertuig. Een dergelijke beschikking kan uiteraard voor het Europees Hof van Justitie worden aangevochten.

Artikel 13

13. Bij artikel 13 worden de Richtlijnen 83/182/EEG en 83/183/EEG ingetrokken.

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de fiscale behandeling van personenauto's die definitief naar een andere lidstaat worden overgebracht in verband met een verandering van verblijfplaats, of tijdelijk worden gebruikt in een andere lidstaat dan die waar zij zijn geregistreerd.

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 99,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

[Overweging 1]

Overwegende dat in de interne markt fiscale belemmeringen voor het vrije verkeer van personen en hun persoonlijke goederen, inclusief motorrijtuigen, dienen te worden opgeheven;

[Overweging 2]

Overwegende dat de Gemeenschapswetgeving betreffende de fiscale behandeling van personenauto's die tijdelijk worden gebruikt in een andere lidstaat dan die waar zij zijn geregistreerd, momenteel onnodig beperkend is in het kader van de beginselen van de interne markt;

[Overweging 3]

Overwegende dat voorts de huidige Gemeenschapswetgeving betreffende de fiscale behandeling van motorrijtuigen die toebehoren aan personen die hun verblijfplaats van de ene lidstaat naar de andere verplaatsen, onnodige administratieve lasten voor die personen kan veroorzaken, omdat zij moeten bewijzen dat zij niet gehouden zijn belasting te betalen;

[Overweging 4]

Overwegende dat dienovereenkomstig de vrijstellingen waarin wordt voorzien door Richtlijn 83/182/EEG van de Raad betreffende de belastingvrijstellingen bij de tijdelijke invoer van bepaalde vervoermiddelen binnen de Gemeenschap⁹ en Richtlijn 83/183/EEG van de Raad betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een lidstaat van persoonlijke goederen door particulieren¹⁰, niet voldoen aan de huidige behoeften in verband met het vrije verkeer van personen en goederen;

[Overweging 5]

Overwegende dat de Richtlijnen 83/182/EEG en 83/183/EEG in elk geval niet langer accuraat de belastingstelsels voor motorrijtuigen dekken die sinds de invoering van de interne markt door de lidstaten worden toegepast; dat hun toepassing op de vrijstelling

⁹ PB nr. L 105 van 23.4.1983, blz. 59.

¹⁰ PB nr. L 105 van 23.4.1983, blz. 64.

van BTW reeds is afgeschaft bij artikel 2 van Richtlijn 91/680/EEG van de Raad tot aanvulling van het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde en tot wijziging, met het oog op de afschaffing van de fiscale grenzen, van Richtlijn 77/388/EEG¹¹; dat in de praktijk problemen betreffende de belasting van eigendom na een verandering van verblijfplaats beperkt zijn tot motorrijtuigen en het derhalve niet langer noodzakelijk is regels voor andere goederen vast te stellen; dat niet langer hoeft te worden voorzien in andere definitieve vrijstellingen dan in verband met een verandering van verblijfplaats;

[Overweging 6]

Overwegende dat evenwel misbruik, veroorzaakt door de van lidstaat tot lidstaat uiteenlopende niveaus van de belastingen op motorrijtuigen, dient te worden voorkomen; dat het derhalve nog noodzakelijk is te voorzien in bepaalde beperkingen op het tijdelijke gebruik door ingezetenen van in andere lidstaten geregistreerde voertuigen;

[Overweging 7]

Overwegende dat derhalve de bepalingen van de Richtlijnen 83/182/EEG en 83/183/EEG aan de huidige situatie moeten worden aangepast en dat deze richtlijnen moeten worden ingetrokken en vervangen door één enkele, gecodificeerde richtlijn;

[Overweging 8]

Overwegende dat de lidstaten geen belastingen dienen te heffen op personenauto's die uit andere lidstaten naar hun grondgebied worden overgebracht door personen die hun verblijfplaats vanuit die lidstaten verplaatsen;

[Overweging 9]

Overwegende dat de lidstaten geen belastingen dienen te heffen op in andere lidstaten geregistreerde personenauto's indien dergelijke voertuigen tijdelijk op hun grondgebied worden gebruikt onder bepaalde nader omschreven omstandigheden;

[Overweging 10]

Overwegende dat het, om vast te stellen of belasting verschuldigd is, noodzakelijk is de gewone verblijfplaats van de gebruiker van het voertuig te bepalen;

[Overweging 11]

Overwegende dat in het geval van verandering van verblijfplaats geen belasting verschuldigd dient te zijn in de nieuwe lidstaat, afhankelijk van bepaalde voorwaarden en mits het voertuig is verkregen overeenkomstig de belastingregels van de eerste lidstaat;

[Overweging 12]

Overwegende dat tijdelijk gebruik in een andere lidstaat zonder betaling van belastingen toegestaan dient te zijn voor een periode van zes maanden per tijdvak van twaalf maanden; dat dit in het geval van iemand wiens beroepsmatige bindingen in een andere lidstaat zijn, op negen maanden dient te worden gebracht;

[Overweging 13]

¹¹ PB nr. L 376 van 31.12.1991, blz. 1.

Overwegende dat het in het belang van de interne markt noodzakelijk is enige flexibiliteit in te voeren met betrekking tot het gebruik van huurauto's in andere lidstaten dan de lidstaat van registratie onder bepaalde voorwaarden; dat het voorts noodzakelijk is uitdrukkelijk te voorzien in het gebruik van voertuigen door bepaalde andere personen dan de eigenaar, en dat het noodzakelijk is onder bepaalde omstandigheden het gebruik door een ingezetene van een lidstaat van een in een andere lidstaat geregistreerd voertuig toe te staan;

[Overweging 14]

Overwegende dat het noodzakelijk is regels vast te stellen voor het tijdelijke gebruik van een personenvoertuig in een andere lidstaat voor beroepsdoeleinden;

[Overweging 15]

Overwegende dat, indien een voertuig gedurende tijdelijk gebruik in een andere lidstaat onherstelbaar beschadigd raakt, dit niet tot gevolg mag hebben dat belasting verschuldigd wordt;

[Overweging 16]

Overwegende dat personen die voertuigen wensen te gebruiken in een andere lidstaat dan die van hun verblijfplaats, het recht dienen te hebben die voertuigen in die lidstaten te laten registreren; dat in dergelijke gevallen belastingen verschuldigd moeten zijn in de lidstaat van registratie; dat voorts de lidstaat waar de eigenaar zijn verblijfplaats heeft, het gebruik van dergelijke voertuigen op zijn grondgebied moet kunnen verbieden;

[Overweging 17]

Overwegende dat in gevallen waarin inbreuken op de regels worden vastgesteld, de eventuele sancties daarop evenredig aan de inbreuken moeten zijn;

[Overweging 18]

Overwegende dat, in gevallen waarin de lidstaten het recht hebben een registratiebelasting of een soortgelijke belasting te heffen op gebruikte voertuigen die uit andere lidstaten komen, zij er overeenkomstig artikel 95 van het Verdrag zorg voor dienen te dragen dat de geheven belasting niet hoger is dan het bedrag aan restbelasting dat begrepen is in de waarde van soortgelijke voertuigen op de binnenlandse markt;

[Overweging 19]

Overwegende dat in geval van geschillen de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten overleg met elkander dienen te plegen; dat voorts in dergelijke gevallen geen belasting dient te worden geheven in afwachting van het resultaat van dat overleg tussen de bevoegde autoriteiten; dat, indien geen overeenstemming tussen de bevoegde autoriteiten wordt bereikt, de Commissie over de zaak dient te besluiten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

TITEL I
ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Verbod om belastingen te heffen in bepaalde omstandigheden

1. Een lidstaat heft geen accijnsrechten, registratiebelastingen en/of andere verbruiksbelastingen, zoals de in bijlage I vermelde belastingen, maar exclusief de in bijlage II vermelde belastingen, op personenauto's die in een andere lidstaat zijn geregistreerd en definitief naar die lidstaat worden overgebracht in verband met de verplaatsing van de gewone verblijfplaats van een particulier vanuit een andere lidstaat, afhankelijk van de vervulling van de hieronder vastgestelde voorwaarden.
2. Een lidstaat heft geen accijnsrechten, registratiebelastingen, andere verbruiksbelastingen en/of wegenbelastingen, zoals de in bijlage I en bijlage II vermelde belastingen, op personenauto's die in een andere lidstaat zijn geregistreerd en tijdelijk op zijn grondgebied worden gebruikt, afhankelijk van de vervulling van de hieronder vastgestelde voorwaarden.
3. De bepalingen van de leden 1 en 2 zijn ook van toepassing op de normale reserveonderdelen, accessoires en uitrusting van de auto.
4. Deze richtlijn is niet van toepassing op de belasting over de toegevoegde waarde.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) "bedrijfsvoertuig": elk voertuig dat op grond van zijn constructietype en zijn uitrusting geschikt en bestemd is voor vervoer, al dan niet tegen betaling:

- van meer dan negen personen, met inbegrip van de bestuurder,
- van goederen,

alsmede elk voertuig bestemd voor bijzonder gebruik ander dan vervoer in eigenlijke zin;

b) "personenvoertuig": elk ander voertuig dan een bedrijfsvoertuig, eventueel met inbegrip van de aanhangwagen ervan;

c) "beroepsmatig gebruik" van een motorrijtuig: het gebruik van dit motorrijtuig voor de rechtstreekse uitoefening van een werkzaamheid tegen betaling of met winstoogmerk;

d) "persoonlijk gebruik": elk ander dan beroepsmatig gebruik;

e) "verblijfplaats": de gewone verblijfplaats zoals gedefinieerd in artikel 3;

f) "gezin": de echtgeno(o)t(e), ouders en kinderen, en de ouders en kinderen van de echtgeno(o)t(e).

TITEL II

DE GEWONE VERBLIJFPLAATS

Artikel 3

Algemene regels voor de bepaling van de gewone verblijfplaats

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder “gewone verblijfplaats” verstaan de plaats waar iemand gewoonlijk verblijft, d.w.z. gedurende ten minste 185 dagen per kalenderjaar wegens persoonlijke en beroepsmatige bindingen, of, voor personen zonder beroepsmatige bindingen, wegens persoonlijke bindingen, waaruit nauwe banden tussen hemzelf en de plaats waar hij woont blijken.
2. Onverminderd het bepaalde in lid 1, wordt de gewone verblijfplaats van iemand die zijn beroepsmatige bindingen op een andere plaats heeft dan zijn persoonlijke bindingen en daardoor afwisselend verblijft op verschillende plaatsen gelegen in twee of meer lidstaten, geacht zich op dezelfde plaats te bevinden als zijn persoonlijke bindingen, op voorwaarde dat hij daar op geregelde tijden terugkeert.
3. Wanneer iemand in een lidstaat verblijft voor een opdracht van een bepaalde duur en diensgevolge zijn beroepsmatige bindingen op een andere plaats heeft dan zijn persoonlijke bindingen, wordt zijn verblijfplaats geacht zich op dezelfde plaats te bevinden als zijn persoonlijke bindingen, ongeacht of hij daar op geregelde tijden terugkeert.
4. Het feit dat in een andere lidstaat college wordt gelopen of een school wordt bezocht, houdt niet in dat de gewone verblijfplaats wordt verplaatst.
5. Een verandering in de echtelijke staat impliceert op zich niet een verandering van verblijfplaats.
6. Particulieren tonen met passende middelen, met name met hun identiteitskaart of enig ander legitimatiebewijs, aan waar hun gewone verblijfplaats is.
7. Onverminderd het bepaalde in artikel 12, kunnen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van bestemming degene die de verklaring aflegt of de bevoegde autoriteiten van de andere betrokken lidstaat om aanvullende inlichtingen of bewijsstukken verzoeken, indien zij de juistheid van de verklaring van de gewone verblijfplaats die is afgelegd overeenkomstig dit artikel in twijfel trekken of met het oog op bepaalde specifieke controles.

TITEL III

VERANDERING VAN VERBLIJFPLAATS

Artikel 4

Voorwaarden waaronder geen belasting verschuldigd is na een verandering van verblijfplaats

1. Het bepaalde in artikel 1, lid 1, is van toepassing wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- a) het motorrijtuig is verkregen onder toepassing van de algemene belastingregels voor de binnenlandse markt van een lidstaat en komt niet, ten gevolge van het feit dat het naar een andere lidstaat wordt overgebracht, in aanmerking voor vrijstelling of teruggave van een of meer van de in artikel 1, lid 1, bedoelde belastingen in de lidstaat waaruit het wordt overgebracht.

Deze twee voorwaarden worden geacht te zijn vervuld indien het voertuig is voorzien van een gewone kentekenplaat van de lidstaat van registratie, met uitzondering van tijdelijke kentekenplaten.

Voor de toepassing van deze richtlijn worden de algemene belastingregels geacht ook diplomatieke en consulaire regelingen, overeenkomsten betreffende internationale instellingen en de leden daarvan, alsmede regelingen voor strijdkrachten die partij zijn bij het Noord-Atlantisch Verdrag of het hen begeleidend burgerpersoneel, te omvatten;

- b) de persoon die van verblijfplaats verandert, heeft het voertuig werkelijk gebruikt gedurende een periode van ten minste zes maanden vóór de verandering van verblijfplaats;
- c) het motorrijtuig wordt niet langer dan twaalf maanden na de verandering van verblijfplaats overgebracht naar de lidstaat waarnaar die persoon zijn verblijfplaats verplaatst.

2. In het geval van voertuigen die zijn verkregen onder toepassing van de in de derde alinea van lid 1, onder a), bedoelde diplomatieke en consulaire regelingen of andere regelingen, kunnen de lidstaten de in lid 1, onder b), vermelde periode op twaalf maanden brengen.

TITEL IV

TIJDELIJK GEBRUIK VAN EEN VOERTUIG

Artikel 5

Algemene voorwaarden waaronder geen belasting verschuldigd is wanneer een voertuig tijdelijk wordt gebruikt in een andere lidstaat dan de lidstaat van registratie

1. Het bepaalde in artikel 1, lid 2, is van toepassing met betrekking tot een motorrijtuig dat in een andere lidstaat dan de lidstaat waar het is geregistreerd, tijdelijk wordt gebruikt voor een al dan niet ononderbroken duur van niet meer dan zes maanden per tijdvak van twaalf maanden, onder de volgende voorwaarden:

- a) de persoon die het voertuig gebruikt, heeft zijn gewone verblijfplaats in een andere lidstaat dan de lidstaat van het tijdelijke gebruik;
- b) het voertuig dient uitsluitend voor persoonlijk gebruik;
- c) het voertuig wordt niet verhuurd in de lidstaat van het tijdelijke gebruik en evenmin uitgeleend aan een ingezetene van die Staat, anderszins dan zoals bedoeld in artikel 6.

2. De in lid 1 bedoelde periode van zes maanden wordt verlengd tot negen maanden in het geval van iemand die zijn beroepsmatige bindingen niet in de lidstaat van zijn gewone verblijfplaats heeft en die in de lidstaat van zijn beroepsmatige bindingen een voertuig gebruikt dat in de lidstaat van zijn gewone verblijfplaats is geregistreerd.

Artikel 6

Specifieke gevallen van persoonlijk gebruik waarin geen belastingen mogen worden geheven

Behalve op de door artikel 5 gedekte gevallen, is het bepaalde in artikel 1, lid 2, ook van toepassing op de volgende gevallen:

- a) Een personenvoertuig dat toebehoort aan een autoverhuurbedrijf, indien dat voertuig zich in de lidstaat van het tijdelijke gebruik bevindt ingevolge de uitvoering van een huurovereenkomst welke aldaar is verstreken, en dat:
 - aa) wordt wederverhuurd aan iemand die geen ingezetene van de lidstaat van het tijdelijke gebruik is, met de beperking dat de periode van die wederverhuur moet eindigen binnen twee maanden na de einddatum van de oorspronkelijke overeenkomst op grond waarvan het voertuig werd teruggebracht naar het autoverhuurbedrijf in de lidstaat in kwestie, behalve wanneer het voertuig wordt wederverhuurd aan een niet-ingezetene teneinde uit de Staat te worden verwijderd binnen 30 dagen na de datum van de nieuwe huurperiode;

- bb) wordt wederverhuurd aan een ingezetene van de lidstaat van het tijdelijke gebruik teneinde binnen 15 dagen na het begin van de nieuwe huurperiode uit die Staat te worden verwijderd, of
 - cc) door een personeelslid van het autoverhuurbedrijf wordt teruggebracht naar het land waar het oorspronkelijk werd gehuurd, ook als dit personeelslid ingezetene is van de lidstaat van het tijdelijke gebruik;
-
- b) een personenvoertuig dat in een andere lidstaat is geregistreerd en ingevolge een in die lidstaat begonnen huurovereenkomst van een autoverhuurbedrijf wordt gehuurd door een ingezetene van de lidstaat van het tijdelijke gebruik, mits het gebruik niet langer dan acht dagen duurt;
 - c) een personenvoertuig dat, terwijl degene die het voertuig naar de lidstaat van het tijdelijke gebruik heeft overgebracht, in die lidstaat is, wordt gebruikt door leden van zijn gezin, ongeacht of die gezinsleden hun gewone verblijfplaats al dan niet in de lidstaat van het tijdelijke gebruik hebben;
 - d) een personenvoertuig dat wordt gebruikt door ongeacht wie, op voorwaarde dat degene die het voertuig naar de lidstaat van het tijdelijke gebruik heeft overgebracht, ook inzittende van dat voertuig is;
 - e) een personenvoertuig dat in een andere lidstaat is geregistreerd en door een ingezetene van de lidstaat van het tijdelijke gebruik wordt gebruikt omdat zijn voertuig tijdelijk niet meer kan rijden ten gevolge van pech of een ongeval in de andere lidstaat, indien dat gebruik beperkt is tot de periode gedurende welke het eigen voertuig van de gebruiker wordt hersteld en in elk geval niet langer duurt dan ten hoogste twee maanden;
 - f) een in een andere lidstaat geregistreerd personenvoertuig dat toebehoort aan of gehuurd wordt door een onderneming die is gevestigd in de lidstaat waar het is geregistreerd, en dat wordt gebruikt door een personeelslid van die onderneming, of door een lid van het gezin van dat personeelslid, indien die gebruiker zijn gewone verblijfplaats in de lidstaat van het tijdelijke gebruik heeft. Voor deze categorie gelden geen tijdsbeperkingen;
 - g) een personenvoertuig dat is geregistreerd in het land waar de gebruiker zijn gewone verblijfplaats heeft, en wordt gebruikt voor de weg die deze regelmatig aflegt om zich van zijn verblijfplaats naar zijn arbeidsplaats in een andere lidstaat en terug te begeven. Voor deze categorie gelden geen tijdsbeperkingen;
 - h) een personenvoertuig dat is geregistreerd in de lidstaat waar een student zijn gewone verblijfplaats heeft, en dat door hem wordt gebruikt in de lidstaat waar hij studeert, indien dat niet de lidstaat is waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft.

Artikel 7

Gevallen van beroepsmatig gebruik waarin geen belastingen mogen worden geheven

1. Een lidstaat heft de in artikel 1, lid 2, bedoelde belastingen niet op een personenvoertuig dat tijdelijk op zijn grondgebied wordt gebruikt voor beroepsdoeleinden, onder de volgende voorwaarden:

- a) de persoon die het voertuig gebruikt, heeft zijn gewone verblijfplaats in een andere lidstaat dan de lidstaat van het tijdelijke gebruik;

Deze voorwaarde is niet van toepassing in het geval van iemand die zijn gewone verblijfplaats in de lidstaat van het tijdelijke gebruik heeft, indien die persoon werknemer is van een in een andere lidstaat gevestigde onderneming en een voertuig gebruikt dat toebehoort aan of gehuurd wordt door die onderneming en dat is geregistreerd in de lidstaat waar de onderneming is gevestigd;

- b) het voertuig wordt in de lidstaat van het tijdelijke gebruik niet gebruikt voor het vervoer van personen tegen betaling of ander materieel voordeel of voor het industrieel en/of commercieel vervoer van goederen, al dan niet tegen betaling;
- c) het voertuig wordt niet verhuurd of uitgeleend in de lidstaat van het tijdelijke gebruik;
- d) het voertuig is geregistreerd in de lidstaat waar de gebruiker zijn gewone verblijfplaats heeft;
- e) het voertuig is verkregen met toepassing van de algemene belastingregeling van de lidstaat waar de gebruiker zijn gewone verblijfplaats heeft, en komt niet in aanmerking voor teruggave van één of meer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde belastingen omdat het in een andere lidstaat wordt gebruikt.

Deze voorwaarde wordt geacht te zijn vervuld wanneer het voertuig is voorzien van een gewone kentekenplaat van de lidstaat van registratie, met uitzondering van tijdelijke kentekenplaten;

- f) alle periodieke motorrijtuigenbelastingen die normaliter moeten worden betaald in de lidstaat van registratie, zijn betaald.

2. Het bepaalde in lid 1 is van toepassing zonder tijdsbeperkingen.

Artikel 8

Bepalingen betreffende onherstelbare schade aan voertuigen

Indien een in een andere lidstaat geregistreerd personenvoertuig in een lidstaat tijdelijk wordt gebruikt zonder dat de in artikel 1, lid 2, bedoelde belastingen worden geheven overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn, en dat voertuig ernstig beschadigd raakt ten gevolge van een naar behoren bewezen ongeval, pech of misdadige dan wel kwaadwillige handeling in die lidstaat, indien de kosten van de vereiste herstellingen hoger zijn dan de marktwaarde van het voertuig, en indien het voertuig wordt overgedragen om te worden gesloopt of vernietigd, wordt door de lidstaat van het tijdelijke gebruik

vervolgens niet geëist dat een of meer van de in artikel 1, lid 2, bedoelde belastingen worden betaald. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen eisen dat het bewijs wordt geleverd van de beschadiging en/of de overdracht van het voertuig onder de voorgeschreven voorwaarden.

Artikel 9

Permanent gebruik in een andere lidstaat dan de lidstaat van de gewone verblijfplaats

1. Indien iemand in een andere lidstaat dan die waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft, een voertuig wenst te gebruiken voor een langere periode dan waarin artikel 5 voorziet, bijvoorbeeld permanent in verband met een tweede verblijfplaats, registreert de lidstaat in kwestie dat voertuig.
2. Indien het bepaalde in lid 1 van toepassing is, heeft de lidstaat van registratie het recht de belastingen te heffen die normaliter zouden moeten worden betaald in verband met en naar aanleiding van de registratie van een dergelijk voertuig.
3. De lidstaat waar de eigenaar van een voertuig, zoals beschreven in lid 1, zijn gewone verblijfplaats heeft, kan weigeren het gebruik van dat voertuig op zijn grondgebied toe te staan.

TITEL V

SLOTBEPALINGEN

Artikel 10

Inbreuken en sancties

1. Indien een voertuig tijdelijk in een lidstaat wordt gebruikt en niet aan de bepalingen van deze richtlijn wordt voldaan, wordt dat voertuig niet geacht definitief naar die lidstaat te zijn overgebracht en worden de belastingen niet automatisch geacht verschuldigd te zijn. In dat geval heeft de betrokkene, onverminderd eventuele sancties, de keuze om ofwel het voertuig uit de lidstaat van het tijdelijke gebruik te verwijderen, ofwel het op de gebruikelijke wijze in die lidstaat te laten registreren en belastingen te betalen.
2. Bij de toepassing van sancties houden de lidstaten rekening met de goede trouw van de betrokkenen en de afwezigheid van elke bedoeling om fraude te plegen.
3. De door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten toegepaste controleprocedures mogen niet van dien aard zijn, dat het bij het Verdrag voorgeschreven vrije verkeer van goederen en personen wordt beperkt. In gevallen waarin inbreuk wordt gemaakt op de bepalingen van deze richtlijn, mogen de sancties niet zo onevenredig aan de ernst van de inbreuk zijn, dat zij een belemmering voor het vrije verkeer van goederen en personen worden.

Artikel 11

Berekening van de belasting, indien verschuldigd

In gevallen waarin een gebruikt motorrijtuig definitief van een lidstaat naar een andere lidstaat wordt overgebracht onder andere omstandigheden dan zoals bij deze richtlijn geregeld, en laatstgenoemde lidstaat een registratiebelasting of een soortgelijke belasting (zoals de in bijlage I genoemde belastingen) op dat voertuig heft, zorgt de lidstaat in kwestie ervoor dat het bedrag van de geheven belasting niet hoger is dan het bedrag aan restbelasting dat begrepen is in de waarde van een even oud voertuig met dezelfde kenmerken en in dezelfde staat op de binnenlandse markt van die lidstaat.

Artikel 12

Regeling van geschillen

1. Indien de toepassing van deze richtlijn in de praktijk aanleiding geeft tot moeilijkheden, nemen de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten de nodige besluiten in onderlinge overeenstemming.
2. Indien met name iemand beweert zijn gewone verblijfplaats van een lidstaat naar een andere lidstaat te hebben verplaatst, en die bewering wordt aangevochten door de bevoegde autoriteiten van een van die Staten, plegen de bevoegde autoriteiten van beide Staten overleg met elkander om te beslissen welke verblijfplaats in aanmerking dient te worden genomen om te bepalen waar het voertuig dient te worden belast. Indien iemand beweert dat hij een voertuig tijdelijk in een lidstaat gebruikt terwijl zijn gewone verblijfplaats zich in een andere lidstaat bevindt, en die bewering wordt aangevochten door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar het voertuig wordt gebruikt, plegen de bevoegde autoriteiten van beide lidstaten eveneens overleg met elkander om te beslissen welke verblijfplaats in aanmerking dient te worden genomen voor de heffing van belasting op het voertuig. De lidstaat waarheen de gebruiker beweert zijn gewone verblijfplaats te hebben verplaatst, of waar hij beweert het voertuig tijdelijk te gebruiken, heft geen belastingen, zoals bedoeld in artikel 1, in afwachting van het resultaat van dat overleg.
3. Indien de lidstaten geen overeenstemming bereiken binnen zes maanden na de datum van de bewering van de betrokkene, leggen zij de zaak aan de Commissie voor. Nadat de Commissie de argumenten van de twee lidstaten en, indien zij zulks wenselijk acht, van de betrokkene heeft onderzocht, geeft zij een beschikking waarbij wordt vastgesteld welke verblijfplaats in aanmerking dient te worden genomen voor de heffing van belasting op het voertuig.

Artikel 13

Ingetrokken richtlijnen

De volgende richtlijnen vervallen op 1 juli 1998:

- Richtlijn 83/182/EEG,
- Richtlijn 83/183/EEG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 89/604/EEG.

Artikel 14

Tenuitvoerlegging van de richtlijn

1. De lidstaten mogen voor de gebruikers gunstigere bepalingen dan in deze richtlijn worden vastgesteld, handhaven of invoeren, teneinde toe te staan dat in andere lidstaten geregistreerde voertuigen tijdelijk worden gebruikt, of dat voertuigen definitief uit andere lidstaten worden overgebracht, zonder dat de in artikel 1 bedoelde belastingen worden geheven.
 2. De lidstaten mogen uit hoofde van deze richtlijn binnen de Gemeenschap geen fiscale behandeling toepassen die minder gunstig is dan die welke zij toepassen in verband met de invoer of het gebruik van rechtstreeks uit derde landen overgebrachte voertuigen.
 3. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 juli 1998 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.
- Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
4. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 15

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De Voorzitter

Bijlage I

BELGIË

- **Belasting op de inkeerstelling/Taxe de mise en circulation**

DENEMARKEN

- **Registreringsafgift af motørkøretøjer**

DUITSLAND

- -----

GRIEKENLAND

- **Bijzondere verbruiksbelasting (EFK)**
- **Registratiebelasting (EPET)**

SPANJE

- **Impuesto Especial sobre Determinados Medios de Transporte**

FRANKRIJK

- **Taxe sur les certificats d'immatriculation des véhicules à moteur**

IERLAND

- **Vehicle Registration Tax**

ITALIË

- **IET**
- **APIET**

LUXEMBURG

- -----

NEDERLAND

- **Belasting Personenauto's en Motorrijwielen**

OOSTENRIJK

- **Normverbrauchsabgabe**

PORTUGAL

- **Imposto Automovel**

FINLAND

- **Autovero**

ZWEDEN

- **Belasting op de verkoop**

VERENIGD KONINKRIJK

- -----

Bijlage II

BELGIË

- Verkeersbelasting op de autovoertuigen/Taxe de circulation sur les véhicules automobiles
- Accijnscompenserende belasting/Taxe compensatoire des accises
- Aanvullende verkeersbelasting/Taxe de circulation complémentaire

DENEMARKEN

- Vægtafgift af motorkøretøjer

DUITSLAND

- Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz - 1979)
- Kraftfahrzeugsteuer (Durchführungsverordnung - 1979)

GRIEKENLAND

- Τέλη κυκλοφορίας

SPANJE

- Impuesto sobre vehículos de tracción mecánica
- Tributos Locales sobre circulación de vehículos automóviles

FRANKRIJK

- Taxe différentielle sur les véhicules à moteur
- Taxe sur les véhicules des sociétés

IERLAND

- Motor vehicle excise duties

ITALIË

- Tassa sulla circolazione degli autoveicoli

LUXEMBURG

- Taxe sur les véhicules automoteurs

NEDERLAND

- Motorrijtuigenbelasting

OOSTENRIJK

- Kraftfahrzeugsteuer

PORTUGAL

- Imposto municipal sobre veiculos
- Imposto de circulação

FINLAND

- Moottoriajoneuvovero
- Belasting op stickers voor de voorruit

ZWEDEN

- Vägtrafikskatt

VERENIGD KONINKRIJK

- Vehicle excise duty

RAPPORTAGE VAN HET EFFECT OP HET MIDDEN- EN KLEINBEDRIJF

De voorgestelde richtlijn heeft ten doel de voorwaarden en procedures in verband met het verkeer van personenauto's tussen de lidstaten zowel voor tijdelijk gebruik als voor definitieve overbrenging te vereenvoudigen, en is een logische consequentie van de invoering van de interne markt.

1. Administratieve lasten voor de ondernemingen ten gevolge van de inwerkingtreding van de regeling:

Geen.

2. Voordelen voor de bedrijven:

De voorstellen bevatten een aantal bepalingen op grond waarvan een ingezetene van een lidstaat onder bepaalde omstandigheden in de lidstaat van zijn gewone verblijfplaats een in een andere lidstaat geregistreerde huurauto mag gebruiken. Dit zal autoverhuurbedrijven in staat stellen hun wagenpark beter te beheren.

De voorstellen bevatten bepalingen waardoor personen die werken in een andere lidstaat dan die waar zij hun gewone verblijfplaats hebben, meer rechten krijgen om in de lidstaat van hun gewone verblijfplaats een door hun werkgever ter beschikking gestelde auto te gebruiken. Een dergelijke verbetering voor werknemers zou ook voordelig voor werkgevers moeten zijn.

3. Nadelen voor de bedrijven:

Geen.

4. Effect op de werkgelegenheid.

Er worden geen belangrijke effecten voor de werkgelegenheid verwacht.

5. Overleg met de sociale partners.

Neen.

6. Bestaat er een andere, minder verbindende aanpak?

Naar onze mening zijn de voorstellen het minimum dat nodig is om de onderliggende problemen aan te pakken, en zijn zij verenigbaar met de interne markt.

ISSN 0254-1513

COM(98) 30 def.

DOCUMENTEN

NL

09 07 06 16

Catalogusnummer : CB-CO-98-031-NL-C

ISBN 92-78-30306-2

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg